

Til 12. Idet bemærkes, at Beløbet er paaregnet til Understøttelse for Enke efter Seminarielærer Thran, skal man i øvrigt henvise til de herom paa Forslaget til Finansloven for Finansaaret 1894—95, jfr. Anmærkningerne dertil S. 323, givne Oplysninger, hvorhos det tilføjes, at Seminarielærer Thran afgik ved Døden den 16de Marts 1893, saaledes at Enkens Understøttelse altjaa vil være at beregne fra 1ste April 1893.

Til 13. Fra Bygningsinspektør Peterfen i Odense har man modtaget Indberetning om, at Afløbet fra Bissoiret paa Staarup Seminarium er meget uheldigt, idet man hidtil ikke har kunnet finde et Sted, hvortil Urinen kunde bortledes uden i den varme Aarstid at fremkalde Stank og ujunde Dunstier. Bygningsinspektøren foreslaar nu at faa Afløbet fra Bissoiret sat i Forbindelse med Præstegaardens Ailekumme, der er indrettet i afvigte Sommer i Forbindelse med Gaardens nye Aulsbygninger. Da man maatte anse det for ønskeligt, at den nævnte Foranstaltning snarest muligt blev truffen, har man tilladt Afholdelsen af det dertil fornødne Beløb med indtil 145 Kr. 60 Ø.

Til 14. Da Andenlærer og Inspektør ved den kongelige Døbstummestole i Nyborg S. Keller fra 1ste September 1891 blev ansat ved nævnte Skole, blev der tilstaaet ham, foruden sædvanlig Lærerlønnings 1,200 Kr. og Honorar som Inspektør 600 Kr., et personligt Tillæg paa 1,200 Kr., saaledes at hans Lønning i alt udgjorde 3,000 Kr. Ved Lov om Lønninger for de ved de kongelige Døbstummeinstitutter og den kongelige Døbstummestole i Nyborg ansatte Lærere af 29de Marts 1893 blev hans Lønning forhøjet med 400 Kr., men samtidig blev det ham tillagte personlige Tillæg nedsat med 400 Kr. i Overensstemmelse med Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. af 26de Marts 1870 § 10.

Inspektør Keller har nu andraget om, at han vedblivende fra 1ste April 1893 at regne maa oppebære det Beløb af 400 Kr., hvormed hans personlige Tillæg er nedsat, idet han har paaberaabt sig, at der ved hans Ansættelse i Nyborg af den daværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, Kammerherre Scavenius, blev givet ham Tilfagn om, at han skulde oppebære det personlige Tillæg paa 1,200 Kr. uden Hensyn til hans Stigning i Gage som Døbstummelærer.

Da Kammerherre Scavenius har bekræftet, at der er givet Andrageren et saadant Tilfagn, maa man finde det i sin Orden, at han ikke lider nogen Afkorting i det ham oprindelg tilstaaede personlige Tillæg paa 1,200 Kr., og man skal derfor tillade sig at foreslaa, at Kontoen forhøjes med 400 Kr. som yderligere personligt Tillæg til Inspektør Keller.

Til 15. Ved Skrivelse af 7de Maj 1893 erklærede Bestyrelsen for de Kellerske Aandsvageanstalter, at den ikke ønskede at drive Anstalten for aandsvage døvstumme Børn i Meinungsgade længere end til den 1ste Januar 1894, da Antallet af Elever var sunket saa stærkt — for Tiden 29 — at Anstalten ikke kunde drives for privat Regning uden betydeligt, økonomisk Tab. Man har derefter, efter Forhandling med Direktøren og Forstanderne for de kongelige Døbstummeinstitutter, besluttet at anbringe de i Anstalten i Meinungsgade nu værende Børn paa de bestaaende Statsanstalter, for saa vidt de uden større Ulemper kunne optages der, og der er herefter overført 3 Børn til Døbstummestolen i Nyborg, 6 Børn til Instituttet i Fredericia, medens 9 forventes overførte til Døbstummeinstituttet i København. De resterende 11 Børn ville enten blive hjemsendte eller anbragte paa en af de bestaaende Aandsvageanstalter.

Da saaledes Anstalten ikke vil blive fortsat for Statens Regning, og det ved samme nu ansatte Personale fra 1ste Januar 1894 vil miste sin Stilling, har Anstaltens Bestyrelse anholdt om, at der saa vidt muligt maatte blive givet Personalet Ansættelse ved de kongelige Døbstummeinstitutter, eller at der i alt Fald fra Statens Side maatte blive ydet Personalet Understøttelse i Lighed med, hvad der fandt Sted ved Nedlæggelsen af Døbstummeanstalten i Valdersgade i 1891, i hvilken Henseende der er henvist til, at den under 15de September 1888 angaaende Døbstummefagen nedsatte Kommission havde foreslaaet Anstaltens Personale tillagt en Understøttelse enten for Livstid eller een Gang for alle.